

REGGEL

Egy szép reggelre gondolok,
és mosolygok és meghalok.
Kéklett az ég, sütött a nap;
mentem sötét fenyők alatt.
Kezemet fogta jó apám;
sárgarigó fütyölt a fán.
Sárgarigó, huncut rigó,
azt fütyölte, hogy élni jó;
hogy élni jó, hogy élni szép,
ha fogják az ember kezét.

Jó lenni nagynak, kicsinek,
mindennek és mindenkinek,
sárgarigónak legkivált,
nagy kertben élni nyáron át,
fenyőre szállni rangosan,
fütyölni szépen, hangosan,
hirdetni vígan szerteszét,
hogy élni jó, hogy élni szép,
hogy élni jó, hogy élni szép,
ha fogják az ember kezét.

Egy szép reggelre gondolok,
és mosolygok és meghalok.
Kék lesz az ég, ragyog a nap;
megyek magas fenyők alatt;
kezemet fogja holt apám,
s megszólal egy rigó a fán.
Azt mondja majd az a rigó,
hogy élni szép, hogy élni jó;
de halni szebb és halni jobb,
s én mosolygok és meghalok.

MORNING

I think of a beautiful morning's day
And, smiling, I pass away.
The sun shone bright, the sky stretched blue,
Among dark pines I walked through.
My dear father held my hand,
In the trees an Oriole sang.
Golden Oriole, imp of the wood,
It whistled that *to live is good*.
To live is good, to live is grand,
If one is held by the hand.

It's good to be big, good to be small,
Good to be anyone, anything at all,
But especially the Golden Oriole
In summer's vast garden;
Alighting on a branch proudly,
Whistling beautifully and loudly,
Declaring joyfully through the wood:
To live is grand, to live is good,
To live is good, to live is grand,
If one is taken by the hand.

I think of a beautiful morning's day
And, smiling, I pass away.
The sky will be blue, the sun glowing,
Under lofty branches I am going.
My late father in his hand holds mine,
An Oriole calls out from the pine.
This is his message from the wood:
"Living is grand, living is good";
But dying is now the better way
And I smile and pass away.